

RAAD VAN STATE, AFDELING BESTUURSRECHTSPRAAK

XIVe KAMER

A R R E S T

**nr. 220.347 van 20 juli 2012
in de zaak A. 200.383/XIV-33.174**

In zake : Michael DEWITTE
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaat Mathieu Langerock
kantoor houdend te 8310 Sint-Kruis
Dampoortstraat 5
bij wie woonplaats wordt gekozen

tegen :

de BELGISCHE STAAT, vertegenwoordigd door
de minister van Justitie
Dienst juridische en conceptuele ondersteuning van het
directoraat-generaal penitentiaire instellingen
Leuvenseplein 4
1000 Brussel
alwaar woonplaats wordt gekozen

I. Voorwerp van het beroep

1. Het beroep, ingesteld op 6 juli 2011, strekt tot de nietigverklaring van “de beslissing van de directie van de gevangenis te Brugge dd. 01-06-2011” waardoor “betrokkene niet langer mag tewerkgesteld worden in de keuken”.

II. Verloop van de rechtspleging

2. Bij arrest nr. 213.756 van 8 juni 2011 is de vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing verworpen.

De verwerende partij heeft een memorie van antwoord ingediend en de verzoeker heeft een memorie van wederantwoord ingediend.

Auditeur Alexander Van Steenberge heeft een verslag opgesteld.

De verzoeker heeft een laatste memorie ingediend.

De partijen zijn opgeroepen voor de terechtzitting, die heeft plaatsgevonden op 20 juni 2012.

Staatsraad Stephan De Taeye heeft verslag uitgebracht.

Advocaat Daphné Florequin, die loco advocaat Mathieu Langerock verschijnt voor de verzoeker, en attaché Valérie Arickx, die verschijnt voor de verwerende partij, zijn gehoord.

Auditeur Alexander Van Steenberge heeft een met dit arrest eensluidend advies gegeven.

Er is toepassing gemaakt van de bepalingen op het gebruik der talen, vervat in titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973.

III. Feiten

3.1. De verzoeker is op het ogenblik van de bestreden beslissing gedetineerd in de gevangenis van Brugge.

3.2. Op 1 juni 2011 beslist de gevangenisdirecteur dat de verzoeker niet langer tewerkgesteld mag worden in de keuken. Hij mag onmiddellijk ander werk aanvragen.

Dit is de bestreden beslissing, die op de volgende overwegingen is gesteund :

“Gelet op het feit dat er de laatste weken geregeld onregelmatigheden opgemerkt worden in de keukensectie,

Gelet er op 31.5.2011 vastgesteld werd dat er vanuit de keuken biefstuk werd meegesmokkeld, verborgen in een uitgehold brood,

Gelet uit onderzoek blijkt dat betrokkene de mogelijkheid had om bovenstaande uit te voeren;

Gelet uit vaststelling van het personeel blijkt dat betrokkene deel uitmaakt van een klein groepje gedetineerden, die een negatieve invloed uitoefenen op de werksfeer in de keuken.

Gelet een tewerkstelling in de keuken een zekere mate van vertrouwen vraagt en betrokkene op heden niet meer aan dit criterium voldoet”.

IV. Rechtsmacht van de Raad van State

Standpunt van de partijen

4.1. De verwerende partij betwist in haar memorie van antwoord de rechtsmacht van de Raad van State. Zij werpt op dat de bestreden beslissing een interne ordemaatregel betreft die uitsluitend werd genomen met het oog op het bewaren van de orde en de veiligheid binnen de gevangenis. De ordemaatregel werd opgelegd om de goede werking van de dienst te verzekeren. De tewerkstelling in de keuken is een vertrouwensfunctie. De Raad van State heeft zich onbevoegd verklaard om zich uit te spreken over dergelijke ordemaatregelen die tot doel hebben om de orde en de veiligheid binnen de inrichting te bewaren.

4.2. De verzoeker repliceert in zijn memorie van wederantwoord dat de vordering wel degelijk ontvankelijk is. De bestreden beslissing houdt immers geen loutere ordemaatregel in, maar is in wezen een verkapte tuchtmaatregel. Uit de bestreden beslissing blijkt dat de verzoeker “deel uitmaakt van een klein groepje gedetineerden, die een negatieve invloed uitoefenen op de werksfeer in de keuken”, alsook dat “een tewerkstelling in de keuken een zekere mate van vertrouwen vraagt en betrokkene op heden niet meer aan dit criterium voldoet”. De verwerende partij bekritiseert de werkhouding van de verzoeker en meent dat dit gedrag op de werkvloer onaanvaardbaar is. Gelet op deze bewoordingen lijkt de

gevangenisdirectie in feite een straf te willen opleggen aan de verzoeker. De bewoordingen vermelden niet dat het gedrag van de verzoeker een gevaar zou zijn voor de orde en veiligheid in de gevangenis van Brugge.

4.3. In zijn laatste memorie voegt de verzoeker niets aan zijn eerder betoog toe.

Beoordeling

5.1. De directeur van een strafinrichting is verantwoordelijk voor de goede werking en de goede orde in zijn inrichting. Hij kan met het oog daarop ten aanzien van wie in de gevangenis verblijft een veelheid van maatregelen treffen waarbij hij optreedt als een orgaan van het actief bestuur zodat de Raad van State principieel bevoegd is om de geschillen daaromtrent te behandelen, in zoverre bij hem niet de erkenning van een subjectief recht wordt nagestreefd.

5.2. Evenwel, zoals de Raad van State in het arrest nr. 116.899 van 11 maart 2003 inzake De Smedt heeft uiteengezet, zijn die maatregelen, in zoverre zij uitsluitend of hoofdzakelijk ingegeven zijn door veiligheids- en voorzichtigheidsoverwegingen, maatregelen van inwendige orde, waartegen in principe geen annulatieberoep open staat; het is slechts anders wanneer de betrokken maatregel er uitsluitend of hoofdzakelijk toe strekt een gedetineerde te bestraffen wegens disciplinaire tekortkomingen.

5.3. De verzoeker toont niet aan, noch maakt hij aannemelijk dat de bestreden beslissing er uitsluitend of hoofdzakelijk toe strekt hem te bestraffen wegens disciplinaire tekortkomingen. In tegendeel blijkt de bestreden beslissing in hoofdzaak te zijn ingegeven door veiligheids- en voorzichtigheidsoverwegingen, te weten de bekommernis van de gevangenisdirecteur omtrent de onregelmatigheden die de laatste weken geregeld in de keukensectie worden opgemerkt, met als concrete aanwijzing de biefstuk die op 31 mei 2011 vanuit de keuken werd meegesmokkeld, verborgen in een uitgehold brood. De in de

bestreden beslissing aangevoerde omstandigheden dat de verzoeker de mogelijkheid had om dit laatste uit te voeren en deel uitmaakt van een klein groepje gedetineerden die een negatieve invloed uitoefenen op de werksfeer in de keuken, blijken hoofdzakelijk de overweging in de bestreden beslissing te ondersteunen dat “een tewerkstelling in de keuken een zekere mate van vertrouwen vraagt” en de verzoeker “op heden niet meer aan dit criterium voldoet”, overweging die evenzeer voornamelijk een veiligheids- en voorzichtigheidsmotief reveleert. Het niet-disciplinair karakter van de bestreden beslissing blijkt nog meer nu het de verzoeker wordt toegestaan om onmiddellijk ander werk aan te vragen.

De exceptie is gegrond. De vordering is niet ontvankelijk.

BESLISSING

1. De Raad van State verwerpt het beroep.

2. De verzoeker wordt verwezen in de kosten van het beroep tot nietigverklaring, begroot op 175 euro.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting van 20 juli 2012, door de Raad van State, XIVE kamer, samengesteld uit:

André Beirlaen,	kamervoorzitter,
Carlo Adams,	staatsraad,
Stephan De Taeye,	staatsraad,
bijgestaan door	
Joris Casneuf,	griffier.

De griffier

De voorzitter

Joris Casneuf

André Beirlaen